

Verda Dueto

Li Yuping: Pri la Pasintaj Aferoj

Guozhu: Virga Aŭskulto por la Virga E-elsendo

2010 Ĉinio

Verda Dueto

Li Yuping: Pri la Pasintaj Aferoj

Guozhu: Virga Aŭskulto por la Virga E-elsendo

Verda Dueto

Pri la virga verda elsendo
ĝis nun ni ankoraŭ memoras.
La voko arĝente sonoras
tra vasta ĉina firmamento

al oriento, okcidento.
Aŭskultantoj pie adoras
Pri la virga verda elsendo
ĝis nun ni ankoraŭ memoras.

Ni skribas mem pri la evento,
kiu ne nur por ni valoras,
ankaŭ historie trezoras,
ĉar ĝi jam fariĝis legendo,

la virga rekorda elsendo!

Pri la Pasintaj Aferoj

Tempo flugas. En palpebrumo la Esperanta disaŭdigo de Ĉina Radio Internacia 45-jariĝis. Mi estas tre feliĉa ke mi propramane helpis ĝian naskiĝon kaj kontribuis al ĝia kreskado ekde 1962 ĝis kiam mi emeritiĝis en 2000, dume ĝi propraokule vidis kiel mi fariĝis blankhara de junecplena. Kompaktiĝinte tiu historio estas sola linio kun nur kelkaj ideogramoj en mia karier-tabelo, kaj sterniĝinte ĝi estas bunta kaj ĉarma pentraj-volvo en mia koro.

La pentraĵo estas desegnita ekde 1962, kiam mi studis en ĵurnalisma fakultato de Pekina Brodkasta Instituto (nuna Pekina Komunikada Universitato). En iu printempa tago mia instruisto alvokis min kaj proponis en la nomo de estraro, ke mi forlasu la ĵurnalisman fakon kaj ekstudu Esperanton por la starigota Esperanta disaŭdigo de Ĉinio. Mi konfuziĝis

ĉar mi neniam aŭdis la nomon Esperanto antaŭ tiu tago. Cetere mi ŝatis ĵurnalismon kaj songiĝis esti senbrida raportistino. Tamen finfine mi akceptis la proponon ĉar, laŭ juna mi, la bezono de la ŝtato estas la unua. De tiam mi firme ligis min kun Esperanto kaj neniam disiĝis de ĝi.

Nelonge poste oficiale fondiĝis la Esperanta kurso en Pekina Brodkasta Instituto. Tute eksteratendite ni kvar gestudentoj de la kurso fariĝis fokuso de miloj kaj miloj da esperantistoj ĉinaj kaj alilandaj, ĉar tiu kurso estas la unua Esperanta kurso sub regula alta lernejo ekde 1887, kiam publikiĝis la Unua Libro de Esperanto, kaj sekve de tio, ni gajnos la unuan oficialan diplomon de Esperanta fako de alta lernejo en la mondo.

Mi komencis gajan kaj diligentan lernadon de Esperanto. Mia instruisto estas ĉina veterano Venlo Feng. Ekde la 30-aj jaroj de la pasinta jarcento sinjoro Feng jam dediĉis sin al Esperanto-instruado kaj kulturis sennombrajn esperantistojn. El ili nemalmultaj fariĝis elitoj de la ĉina Esperanto-movado. Somere de 1963, fininte la lernadon mi kaj alia kunlernanto estis senditaj al Radio Pekino (nuna Ĉina Radio Internacia) por prepari la Esperantan disaŭdigon. Dum tiu periodo ni ricevis varman helpon de multaj samideanoj ĉinaj kaj alilandaj, precipe de Ĉina Esperanto-Ligo kaj de Esperanta Redakcio de Pola Radio. Post malpli ol unu jaro venis al ni tri novaj samideanoj, kiuj lernis Esperanton iom pli malfrue. Ni kvin gejunuloj formis Esperantan Redakcion de Radio Pekino.

Apliki Esperanton al internacia disaŭdigo estis longa deziro de maljuna generacio de ĉinaj esperantistoj. Por tio ili faris multjaran klopodadon kaj eĉ persone provfaris disaŭdigon por konfirmi la aŭdeblecon. Heredante ilian idealon kaj sindonemon ni faris signifoplenan, kompreneble tre malfacilan laboradon, kaj finfine realigis ilian sonĝon.

La kvara horo frumatene de la 19-a de decembro, 1964, estas la momento memorinda por ĉiam. La voĉo de ĉinaj esperantistoj la unuan fojon sonoris en la firmamento. Bonŝanĉe mi kaj mia kolego sinjoro Liu Junfang kune faris la unuafojan paroladon. Tio malfermis la novan etapon de la historio de ĉina internacia disaŭdigo kaj de ĉina Esperanto-movado.

Tiu epokfaranta afero tuj vekis aplaŭdon en monda esperantujo. Kvankam ne estis grandskala inaŭgura anonco, tamen multaj esperantistoj kaptis nian programon kaj senprokraste sendis al ni varman eĥon. Nur kelkajn tagojn post la unua disaŭdigo atingis nin la unua letero, kiun adresis el Moskvo sinjoro Nguyen Van Guong, membro de la Centra Komitato de la Labora Partio de Vjetnamio kaj ambasadoro de Vjetnamio al Sovetunio. Unu monaton poste flugis al ni 17 leteroj sinsekve el 9 landoj: Vjetnamio, Federacia Germanio, Sovetunio, Japanio, Usono, Belgio, Pollando, Finnlando kaj Nederlando.

Aparte kortuŝis min tio ke ankaŭ en Ĉinio troviĝas niaj fidelaj aŭskultantoj ekzemple sinjoro Hu Guozhu. En la soleno de 45-jara jubileo de Esperanta disaŭdigo

de ĈRI, sinjoro Hu rakontis per PPT kiel li konkeris neimageblajn malfacilojn por kapti nian disaŭdigon kaj kiel li persistis en la aŭskultado ĝis nun. Lia parolado surprizis la ĉeestantaron. Kiel konate komence ni disaŭdigis la programon nur unufojon semajne, je frumatena kvara horo, nur al Eŭropo per mallongaj ondoj, tial estas tre malfacile kapti la programon en Ĉinio. Por tio necesas saĝo, diligenteco, obstineco, bona radio, kaj plej grave, arda amo al Esperanto.

Poste venis al ni pli kaj pli multaj leteroj. La skribintoj montris ne nur amon kaj laŭdon, sed ankaŭ sugeston kaj deziron. Ili prenas nian programon kiel fenestron por koni Ĉinion. Ili metas sian esperon kaj idealon sur nian disaŭdigon. Multaj el ili ofte diris la samajn vortojn “via disaŭdigo estas ne nur via, sed ankaŭ nia”. Ili laŭeble donis al ni multajn plenfortajn kaj senegoismajn helpojn. Ĝuste kun ilia helpo kaj subteno, nia afero senĉese disvolviĝas kaj nia influo senĉese vastiĝas. Nun la Esperanta disaŭdigo de Ĉina Radio Internacia ĉiutage direktiĝas po unu horo respektive al Eŭropo, Latin-Ameriko, Nord-orienta Azio kaj Sud-orienta Azio. Cetere ĝia reto favorigas diverslandajn samideanojn aŭskulti la programon libere je tempo kaj loko. Kun ĉio ĉi tio la Esperanta Redakcio de ĈRI ludas pli kaj pli gravan rolon en Esperantujo.

Retrorigardante la pasintecon mi sentas min tre feliĉa ke en pli ol 40 jaroj mi amikiĝis kun tiel multaj aŭskultantoj kaj mi ĉiam estis brakumita de amikeco. Mi ne povas forgesi mian esperantistan vojaĝbapton.

Tio okazis en 1975. Invitite de la Vjetnama Pacdefenda Esperanto-Asocio, la ĉina Esperanto-delegacio faris dusemajnan viziton al Vjetnamio. Kiel unu el la tri membroj de la delegacio, mi rikoltis profundan amikecon de vjetnamaj samideanoj. Ili varme akceptis nin malgraŭ tio ke ilia patrolando ĵus finis la militon kaj reunuiĝis antaŭ nelonge. Mi havis la honoron intervidiĝi kun nia unua aŭskultanto sinjoro Nguyen Van Guong. Tiam li jam forlasis la ambasadoran oficon en Moskvo kaj sin okupis kiel estro de la departemento pri ekstera ligo sub la Centra Komitato de la Labora Partio de Vjetnamio. Sinjoro Dao An Kah, fama poeto kaj prezidanto de la Vjetnama Pacdefenda Esperanto-Asocio, akompanis nin en la tuta vojaĝado kaj zorgoplene aranĝis ĉiujn niajn tagordojn. Mi ne povas forgesi la simpozion kun la temo “Esperanto en Radio”, okazigitan en la urbo Osijek de tiama Jugoslavio en 1985. Tio estis mia unuafoja kaj tute sola oficevojaĝo al Eŭropo. Invitite de afablaj jugoslavaj aŭskultantoj, en dek tagoj antaŭ kaj post la simpozio mi faris stafetan vojaĝon laŭ Jugoslavio kaj gastis ĉe amikoj de 7 urboj. En la norda landlima urbo Subotiĉa mi vizitis faman mondvojaĝiston Tibor Sekelj, ĝuis liajn riĉajn artaĵojn kolektitajn en diversaj anguloj de la mondo kaj dividis liajn mirindajn travivaĵojn en aventurado. En suda ĉemara urbo Pula mi gastis ĉe nia sincera amiko doktoro Ivo Borovečki, aŭskultis lian bravaĵon en la naciliberiga milito kiel partizano, legis liajn multajn memorlibrojn kun varmaj

skribaĵoj de liaj ĉinaj amikoj altrangaj kaj ordinaraj, kaj kortuŝiĝis de lia plena amo al nia disaŭdigo. Mi ne povas forgesi mian raportadon pri la Internacia Esperanta Arta Festivalo en antaŭa Sovetunio kaj memorindan renkontiĝon kun niaj aŭskultantoj en la urbo Riga de Latvio. Mi ankaŭ ne povas forgesi la penigan raportadon pri UK en Aŭstralio. En tiuj okazoj mi akiris varman helpon kaj plenfortan subtenon. Kompreneble mi ankaŭ ĉiam memoras tiujn samideanojn kiuj venis al Ĉinio de diversaj partoj de la mondo. Kiel gastiganto mi laŭeble afable akompanis ilin, por ke ili profunde konu Ĉinion kaj la vivon de ĉinaj popoloj. Ĝenerale ili hejmeniris kontente kaj impresplene.

Inter miaj amikoj menciindas ankaŭ la ĉinaj. Ili diligente kaj persisteme sin oferas al Esperanto-movado, plenforte aplikas Esperanton al konigo de Ĉinio, al akcelo de ĉina ekstera komerco, al semado de amikeco kaj tiel plu. Ili starigas bonan modelon por mi.

Nun aparte ĝojigas min tio ke kreskas la juna generacio de Ĉinio. Ili estas saĝaj kaj diligentaj, havas altan idealon kaj montras sin talentaj en praktikado. Mi kredas ke ili transprenos la torĉon de niaj antaŭuloj kaj kontinue kondukos la ĉinan Esperanto-movadon al pli alta stadio. Por ĉio ĉi mi kore dankas al la sorto, kiu kondukis min al Esperanto kaj faras mian vivon riĉa kaj signifa.

Li Yuping 2010-02-20 en Pekino

Guozhu:

Virga Aŭskulto
por la Virga E-elsendo

— Rememoro pri CRI en la Sorĉa Momento
1964-12-19

Aŭskulti programojn de radio, eĉ en la pasinta jarcento, estas tre banala ĉiutagaĵo laŭ ĉies sperto. Nenio mirinda, sekve neniom menciinda. Siatempe, en nia socia vivo abundas disaŭdigoj de diversaj radiostacioj, ne nur la centra (ŝtata), sed ankaŭ provincaj, urbaj kaj de plej diversaj entreprenoj. Multaj fabrikoj, lernejoj ks funkcias siajn proprajn brodkastejojn, ĉu grandajn aŭ negrandajn. Laŭtparoliloj dissemiĝas ĉie videblaj. Iliaj disaŭdigoj komenciĝas ekde la mateno, vekante nian ellitiĝon, akompanante nin en matena gimnastiko kaj adiaŭis ĝis nia endormiĝo. Ni povas facile aŭdi diversajn programojn ĉiavetere, eĉ sen radioricevilo.

Tamen, en Ĉinio 1964, aŭskulti Esperanto-elsendon de CRI (siatempe Pekina Radio) ne estas facila afero. Por atingi tiun celon, estas kvar kondiĉoj anticipe necesaj, nemankigeblaj:

1.**Informo** : Anticipe scii pri la okazonta E-elsendo, pli bone ankaŭ pri la horaro.

2.**Aŭdkapablo** : por kompreni plejparton de la disaŭdigo.

3.**Radioricevilo**: kiu povas ricevi programon je la mallonga ondo.

4.**Circonstanco**: relative sekura loko por aŭskulti en neĉina lingvo.

La suprediritajn kvar kondiĉojn mi pretigis ne per unu tago, sed per iom-post-ioma kompletigo en ĉ. ok jaroj.

Koncize do pri tiu jaroko da preparo.

Aŭtune 1956, tre hazarde mi eksciis la nomon de Esperanto. Mi sendis leteron al la <Popola Tagĵurnalo> pridemandi. Ili transsendis mian leteron al Ĉina Esperanto-Ligo (ĈEL). Sub la kompleza helpo de la veteranoj en ĈEL mi komencis memlerni Esperanton en la vintro 1956. Sen instruisto kaj kunlernantoj ĉe mi. Cirkonstanco por izolita memlernanto estas ege malfacila, sed tio vekis mian spitemon kaj deziron: nepre ellernu Esperanton ĝis bona posedo! Mia unua lernolibro <La Plena Kurso de Esperanto> (kompilita de Sheng Guocheng), estas sendita de Estimata Honfan al mi. Por trovi tiun lernilon, li zorgeme serĉadis en pekinaj libro-brokantejoj dum tri monatoj. Tiu malnova lernolibro legiĝis en arkaika ĉina skrib-lingvo. Mi diligente memlernis tri monatojn, finlegis tiun lernilon. Por esprimi mian dankemon, mi skribis dank-leteron en Esperanto kaj sendis al la veterano en Pekino. Kvankam mi jam povas skribi leteron en Esperanto, tamen mi ankoraŭ ne scipovis voĉlegi eĉ la alfabeton de Esperanto.

1957, post jaroj da vivpaŭzo, ĈEL refunkciiĝis. Ili sendis al mi materialojn por Esp-lernado kaj adresojn de fremdaj esp-istoj. Mi komencis vastan internacian korespondadon. Leteroj el dekkelkaj fremdaj landoj fariĝis raraj filatelaĵoj. Mi mem ne estas filatelisto. Por mi la amikaj leteroj sur paperoj jam sufiĉas. Mi malavare donacis tiujn fremdajn kovertojn kun belaj poŝtmarkoj al iu filatelisto el miaj intimaj geamikoj,

kun postulo pri nenia rekompenco.

Mirinda komunecon ekzistis inter mi kaj tiu filatelisto. Ni ambaŭ havas saman familian nomon HU, ni havas saman hejmlokon, ni havas saman laborejon (respektive en tri urboj, en tri fabrikoj, por kelka tempo en sama sekcio, en sama oficejo, kun skribtabloj vid-al-vide starantaj).

En okuloj de tiu filatelisto, la fremdaj poŝtmarkoj, kiujn mi donacis al ŝi, estas neaĉeteblaj en Ĉinio, do senpreze valoraj kaj trezoraj. Tiu donaco estas granda favoro kiun ŝi ne povas rekompenci, sekve ŝi prenis la konduton 'ne vorte danki al granda favoranto'. Tamen, kredu, ke en la vivo vere validas la sentenco "Bono estas rekompencata per bono". Poste, dum mia lernado pri Esperanta prononco, tiu filatelisto donis al mi tri ŝlosile gravajn helpojn, ankaŭ netakseblajn per mono. Mi eĉ preferas diri, ke ŝiaj tri helpoj al mi estas legendaj.

Tiu mia samlokano-amikino mem ne estas esperantistino. Tamen ĝuste ŝi instruis al mi la prononcon de la Esperanta alfabeto (1957), aŭdigis al mi la Esperantan parolon de la sondisko Linguafono (1958), kaj helpis min sukcese aŭskulti la unuafojan E-elsendon de Ĉinio (1964).

Somere de 1957, mia samlokano-amikino havis ofic-vojaĝon al Ŝanhajo. Laŭ mia peto, ŝi vizitis al la ŝanhaja sidejo de la Asocio por Ĉina-Sovetia Amikeco, kie ŝi salutis al la veterana s-ro Xian Xijia (Sanio). Sanio instruis al ŝi la prononcon de la Esperanta

alfabeto. Mia samlokano-amikino funkciis kiel "Homo-diktafono". Reveninte ŝi instruis al mi la prononcon. Ekde tiam mi ne plu restis muta esp-isto kaj povas deklami tekston en Esperanto.

1958, elspezinte plejparton de mia monata salajro, mi aĉetis el la Fremdlingva Librejo duplikaton de la Esperanta versio de la sondisko Liguafono. Mi mem ne havas gramofonon. Mia samlokano-amikino havas elektran gramofonon. Sed ŝiahejme en la tuta ĉambro troviĝas nur unu ŝtopilingo. Sekve ni frontas al alternativo: aŭ funkciigi la elektran gramofonon sen prilumo de elektra lampo por la ĉambro, aŭ ni funkciigi la lampon sen aŭdigo de la sondisko per la elektra gramofono. Siatempe estis luna nokto. Mi ne volas atendi ĝis la hela tago de venonta dimanĉo kaj devigis ke ŝi tuj funkciigu por mi la elektran gramofonon. Tiel, en ĉambro plena de milda lunlumo, mi unuafoje aŭdis la taktoplanan Esperanto-parolon el la sondisko.

1959, mia traduko unuafoje aperis en la revuo El Popola Ĉnio (EPĈ, n-ro 2/1959). Ekde tiam mi havis pli oftan interkomunikiĝo kun Pekino kiel kunlaboranto de la revuo.

1962, mi kunvokis amikojn kune pasigi Zamenhof-feston, eĉ tute en Esperanto. Ĉijare Ĉnio komencis prepari por la Esperanto-elsendo.

1963, EPĈ (ankaŭ en la n-ro 2) publikigis la kunfoton faritan de mi kaj amikoj en Zamenhof-festo 1962. Samjare, Vuhana Esperanto-Rondo (VER) fondiĝis en 1963-04-05. Mi sendis kontribuojn al ili de

alia provinco, kaj tiel havis interkomunikiĝo kun VER. Samjare en 1963-07-25, okazis en Pekino la Unua Ĉina Kunveno pri Esperanto-Laboro. Mi ricevis oficialan invitilon; tamen, pro la malpermeso far la estro de mia fabriko, mi ne povis ĉeesti la sopiratan kunvenon. Marŝalo Chen Yi donis sian faman parolon pri Esperanto-laboro en la kunveno, kiu multe kuraĝigis al ni ĉinaj esp-istoj.

Tiel, de la tri kanaloj de veterano- instruistoj, amikoj kaj revuo(j) mi sufiĉe frue informiĝis pri la aperonta Esperanta disaŭdigo de Ĉinio. Tiam ĉinaj esp-istoj reciproke transsendis la ĝojigan informon, kiu vekis ĉe mi fortan deziron: nepre aŭskultu la Esperantan disaŭdigon de nia propra Patrujo!

Aŭdkapablo. Se mi ne povas prepari min per rekta vojo tiuflanke, do laŭ kurba vojo al sama celo. Unue, mi pli ofte faru laŭtan deklamon de Esperantaj tekstoj al mi mem. Due, provu esperantigi el ĵurnaloj la gravajn novaĵojn pri kurantaj aferoj. Ĉar mi supozas ke tio estas nemankigebla en la ĉina disaŭdigo al fremdaj aŭskultantoj.

En aŭtuno de 1964, la plej gravaj novaĵoj estis la 15-jariĝa jubileo de la Nacia Tago de ĈPR, la oficiala prezento de la granda muzika-danca epopeo <Ruĝas la Oriento> en la Popola Halo, kaj la sukcesa eksplodo de la unua atom-bombo de Ĉinio en 1964-10-16. Mi kredas, ke mi pli bone komprenos tiujn novaĵojn en la

Esperanto-elsendo de CRI (Pekina Radio) dank' al mia anticipa prov-esperantigo.

Tio vekis mian alia konjekton: Multaj el la fervoraj Esperantistaj aŭskultantoj tra diversaj landoj, kiuj ne ŝparis ĉian klopodadon por kapti tiun elsendon, celas ĉefe la Esperantan sonon, dume la enhavo de la novaĵoj por ili estis nur dugrade gravaj (ĉar ili eble jam delonge sciis la novaĵojn de sia gepatra lingvo). Allogate de Esperanto, multaj el ili fariĝis ĝisostaj Esperanto-maniuloj. Nun CRI disaŭdigas en 59 lingvoj (49 fremdaj lingvoj), sed neniu el tiuj dekoj da lingvoj posedas pli mirindan ĉarmon, pli magian sorĉon, ol Esperanto!

Siatempe en nia vivo ankoraŭ ne aperis transistora radioricevilo. En ĉiovendejoj vendiĝas nur valv-aparatoj, surtablaj, neporteblaj por mano nek libere moveblaj. Kun ju pli multe da elektronaj tuboj, despli altranga la radioricevilo estas. Radioricevilo estas luksaĵo inter la sopirataj familiaj konsumajoj <3 turniĝantaj kaj 1 sonanta> [noto: 3 turniĝantaj estas brakhorloĝo, biciklo kaj kudromaŝino; 1 sonanta estas radioricevilo.] Mi mem ne havas radioricevilon, kaj denove devas peti helpon de amiko.

Sed tio ne estas ordinara peto kaj helpo. Tian peton mi povis diri nur al la plej intima amiko, kiu volantas fari ĉion por vi pro amikeco. En nia dialekto de Wuhan-anoj, tia amiko estas nomata "Kompleta Amiko". Ĉar ekde 1962 jam sufiĉe populariĝis en

Ĉinio la slogano ke "pri klas-bataloj ni devas averti ĉiujare, ĉiumonate, ĉiutage!" Aŭskulti radion en fremda lingvo tre facile vekis suspekton pri "aŭskultado de malamikaj radioj". Se tia aŭskulto de radio en fremda lingvo okazis en noktmeza tempo kaj hazarde estis subaŭdita de najbaroj, tio vekus ankoraŭ pli grandan suspekton aŭ danĝeron.

Mia samlokano-amikino triafoje etendis al mi sian helpeman manon. Antaŭ nelonge ŝi aĉetis novan radio-ricevilon, kun tri malsamaj ondlongoj kaj unu valvo, vulgare nomata kata okulo, kiu impone flagras berile dum la radio parolas. En tiuj jaroj, kiam popolano en Ĉinio aĉetis tian potencrangan radioricevilon, la posedanto ofte unue vizitis al policejo, kie li sin anoncis kaj publike forigis la funkcion de radioricevo per mallonda ondo. Tia forigo estas por eviti alies suspekton. Ĉar en multaj tagoj aŭskultinte mian deziron aŭskulti la Esperanto-elsendon de Pekina Radio, mia samlokano-amikino decidis portempe ne fari la malvolontan kripligon al sia nova radioricevilo (ĉar ne ekzistas leĝa devigo). Sed ŝi havas novan zorgon: ĉu ni pro neglektemo malsukcesos kapti la sopiratan elsendon en urĝa momento? Ŝi do anticipe mem provis multfoje. Trovinte la celitan mallongan ondon, ŝi fiksis la ŝaltilon tamen je la mezlonga ondo tiel, ke ŝi povas konversi per ektuŝo tuj al la celita mallonga ondo.

Frumatene, je la 4a horo de 1964-12-19, finfine

alvenas la longe sopirata tago, la longe sopirata momento. Neniu Esperantista amiko akompanas min por kune ĝui mian emocijon kaj ĝojon. Tra la vasta firmamento en nokto ekaŭdiĝis klaraj sonoraj de melodio <Ruĝiĝas la Oriento>. Jen la komenca muziko. Sekve aŭdiĝas alvokoj: "Parolas Pekino! ", "Parolas Pekino! " Alternas la vira kaj virina voĉoj, kristalaj. Sekve aŭdiĝas : "Bonan Vesperon ! Karaj geaŭskultantoj, nun ni komencas nian elsendon en Esperanto! " Kvankam mi ne povis antaŭscii tiujn frazojn, tamen mi tute komprenis ĉi-momente. Poste mi eĉ memoris parkere. En subregata voĉo mi ĝojkriis en Esperanto: "Hura!" Per tio mi jubilas la sukceson de la ĉina Esp-a disaŭdigo, ambaŭflanke de la unuafaĵa elsendo kaj aŭskulto!

En sekvaj jaroj, kune kun la reformado kaj malfermo de nia Patrujo, multe progresis la cirkonstanco en la ĉina socio. CRI ankaŭ aldonis E-elsendon al Japanio, Koreio kaj Sudorienta Azio. La horaro por ni fariĝis pli oportuna. Mi ne plu bezonas aŭskulti en profunda noktomezo.

Post multaj jaroj, mi kompilis por ĉinaj Esperanto-kursanoj lernolibron <Esperanta Elementa Kurso>. En dek jaroj ĝi havis pli ol dek eldonojn, el kiuj tiu eldonita de ĈEE 1992 jam atingis 30 milojn da ekzempleroj. En tiu libro, la 16-a leciono estas speciale pri Esperanta Disaŭdigo de Radio Pekino. Tiam la rimedoj por Esperanto-lernado multe boniĝis. Kursanoj

povas aŭdi en klasĉambro la sonbendon de CRI.
Ĉiufoje, kiam mi aŭdis la alvokon "Parolas Pekino!
Parolas Pekino!", mi ĉiam rememoras pri mia unuafoja
aŭskulto de E-elsendo, kaj emocio ankoraŭ bolas en
mia koro.

☆ **Gratule al CRI**

— okaze de la 45-jariĝa jubileo de la E-elsendo

(2009-12-19)

Pri la unua sorĉ-momento

ĝis nun mi ankoraŭ memoras:

Kiel via voko sonoras

tra vasta ĉina firmamento

al oriento, okcidento!

Aŭdante mi pie adoras.

Pri la unua sorĉ-momento

ĝis nun mi ankoraŭ memoras.

Per diligento kaj talento

vi ĉiam fidele deĵoras.

Rekompenco inda valoras:

Kreskas impona monumento

ekde la unua momento.